

Перший звіт 3 бер

Дохторь Штраус каже аби я писав як можу і шо думаю і споминав усе шо зі мною буде від сьогодні. Я не знаю чому але він вважає шо це важливо аби вони могли бачити чи можна якось використати мене. Я думаю з мене шось таки вийде бо міс Кінніан каже вони спробують зробити мене розумним. Я хочу бути розумним. Звуть мене Чярлі Гордон і я роблю в пикарні Доннера де містер Доннер дає мені по одинадцять доларів на тиждень і дає хліба та тістечко коли я попрошу. Мені тридцять двоє років і в наступнім місяці буде мій день народження. Я сказав дохторю Штраусу та професору Няммуру шо я не вмю добре писати але він сказав шо це неважно і шоб я писав як я балакаю і як пишу твори у класі міс Кінніан у її школі для недорозвинених дорослих куди я хожу вчитися тричі на тиждень коли маю вільний час. Дохторь Штраус каже шоб я писав усе шо думаю і все шо зі мною бува але голова в мене порожня і сьодні я вже нічо не напишу... Ваш Чярлі Гордон.

Другий звіт 4 бер

Я сьодні мав тест. Думаю я його провалив і думаю тепер вони не захочуть скористатися мною. А сталося те шо я пішов до професора Няммура в його кабінет коли в мене був ланч так бо вони мені сказали і його секретарка повела мене до кімнати де на дверях було написано департамент для психів але за тими дверима була довга зала й багато малих кімнаток де я побачив лише стіл та стулки. В одній із тих кімнаток був приймний чоловік я побачив у нього білі карти закаляні чорнилом. Він сказав сідай Чярлі прилаштуйся зручніше й розслабся. Він був у білому пальті

як дохторь але думаю він не був дохтором бо не попросив мене роззявити рота й сказати а. У нього були лише оті білі карти. Його звали Берт. Я забув його друге ім'я бо не вмію добре пам'ятати.

Я не знав що він хоче робити і кріпко вчепився руками у спинку стулки як я робив лише тоді коли приходив до зубника. Берт не був зубником але він знов і знов казав мені щоб я рослабився а це лякало мене бо так завжди кажуть коли щось болітиме.

Отож Берт запитав Чярлі шо ти бачиш на цих картах. Я побачив на них розлите чорнило й дуже злякався хоч я мав у кишені лапку кроля бо коли я був малий то завжди провалював тести у школі й розливав чорнило.

Я сказав БERTY шо бачу чорнило яке хтось розлив на білу карту. Берт сказав так і всміхнувся й мені стало добре. Він перевертав усі карти і я сказав йому шо хтось розлив на них чорнило червоне й чорне. Я подумав шо цей тест був легким та коли я підвівся щоб піти геть Берт зупинив мене і сказав мені сядь Чярлі ми ше не закінчили. З цими картами ми маємо ше роботу. Я не пойняв, чоґо він хоче але пригадав як дохторь Штраус сказав аби я робив усе шо він мені скаже навіть якщо я не пойму чоґо він од мене хоче.

Я не дуже добре споминаю про шо запитував мене Берт але помню він хотів щоб я сказав йому шо я побачив у чорнилі. Я нічоґо не побачив у чорнилі але Берт сказав шо там є картини. Я не побачив ніяких картин. Я справді хотів їх побачити. Я тримав карту під самими своїми очима й набагато далі. Потім подумав шо коли я почеплю на ніс укуляри то либонь побачу краще я зазвичай дивлюся крізь укуляри на телевізір але я сказав собі шо можливо крізь них я побачу краще картини в чорнилі. Я начепив укуляри і сказав дайте мені ще раз подивитися на карту тепер я там щось побачу повірте мені.

Я дивився з усіх сил але так і не побачив там картин бачив лише чорнило. Я сказав Берту що мабуть мені потрібні нові укуляри. Він шось записав на папері і я злякався що провалив тест. Тож я сказав йому що бачу дуже гарну картинку з гарними заокругленнями на краях але він заперечливо похитав головою отже там було все не так. Я спитав у нього чи інші люди бачать якісь речі в чорнилі й він сказав так вони бачать різні речі в чорнилі. Він сказав мені що чорнило на карті називається чорнилом випробувань.

Берт дуже приємний чоловік і він балакає повільно як міс Кінніан у своєму класі куди я хожу бо там навчають читати недорозвинених дорослих. Він пояснив мені що це шоківий тест. Він сказав що люди бачать картинки в чорнилі. Я сказав покажіть мені де вони їх бачать. Він мені цього не показав, він лише сказав уяви собі що на карті справді шось є. Я сказав йому що уявив там чорнило. Він похитав головою — я знову не вгадав. Він сказав це шось має нагадати мені я повинен прикинутися що воно мені шось нагадує. Я надовго заплющив очі намагаючись шонебудь собі уявити а тоді сказав я уявив собі як чорнило капає на білу карту. Тут його олівець зломився ми підвелися й вийшли.

Я не думаю що витримав цей тест.

Третій звіт 5 бер

Дохторь Штраус і професорь Нявмур сказали що чорнило на картах нічого не означає. Я сказав їм що то не я розлив на них чорнило і що я не міг нічого побачити в тому чорнилі. Вони сказали що може ше використають мене. Я сказав дохторю Штраусу що міс Кінніан ніколи не провадила наді мною тестів, лише навчала мене читати й писати. Він сказав, що міс Кінніан сказала йому я найкращий учень у школі Бекмана для недорозвинених учнів і найбільше

стараюся бо я справді хочу навчитися грамоти хочу навіть більше аніж люди тямовитіші ніж я.

Дохторь Штраус запитав мене як ти потрапив до школи Бекмана Чарлі власними зусиллями. Як ти про неї довідався. Я сказав шо не спогадаю.

Професорь Нявмур запитав мене чому мені закортіло читати й правильно писати. Я сказав йому томушо все життя я хотів бути рузумним а не тупим і моя мати завжди казала шоб я старався та коли я навіть чогось навчався у школі міс Кінніан я швидко все забував.

Дохторь Штраус написав дещо для мене на аркуші паперу а професорь Нявмур побалакав зі мною дуже серйозно. Він сказав ти знаєш Чярлі нам невідомо як цей сперимент працюватиме на людях томушо ми досі застосовували його лише для тварин. Я йому відповів що це саме сказала мені міс Кінніан але я не боюся навіть якщо в мене шось болітиме томушо я дужий і вмію тяжко працювати.

Я хочу стати рузумним якщо вони дозволять мені. Вони кажуть їм потрібен дозвіл від моєї родини але мій дядько Герман який про мене дбав помер і я нічого не споминаю про свою родину. Я не бачив своєї матері і свого батька і своєї маленької сестри Норми давно й дуже давно. Можливо мій батько також помер. Дохторь Штраус запитався, де вони жили. Я думаю вони жили в Брукліні. Він сказав шо вони їх шукатимуть і можливо знайдуть.

Я сподіваюся мені не доведеться писати багато цих звітів бо вони забирають у мене багато часу і я лягаю спати дуже пізно й дуже стомлений уранці. Джимпі накричав на мене томушо я впустив тацю з булочками які ніс до печі. Вони стали дуже брудні і йому довелося обтирати їх перш ніж він поставив їх у піч шоб вони там пеклися. Джимпі горлає на мене постійно коли я роблю шось не так але він мене любить бо він мій друг. Уявляю собі як він здивується коли я стану рузумним.

Четвертий звіт 6 берізня

Сьодні я мав ще один дурний тест на випадок якщо вони зможуть використати мене. Те саме місце але інша маленька тестова кімнатка. Приємна леді яка мене туди привела сказала мені своє ім'я а я запитав у неї як воно пишеться щоб я міг занести його до свого звіту про тематичний аперцептивний тест. Я не знаю перших двох слів але знаю що означає цей тест. Я мушу витримати його бо інакше мої оцінки будуть низькими.

Цей тест здався мені лехким, томушо я міг бачити картинки. Проте на цей раз вона не стала допитуватися що я побачив у картинках. Це збило мене з пантелику. Я сказав їй що вчора Берт вимагав аби я сказав що я бачу на чорнилі. Вона сказала це не має значення бо в цьому тесті йдеться про інше. Тепер я повинен розповісти історії про людей на картинках.

Я сказав як я можу розповідати про людей яких я не знаю. Вона сказала а ти прикинься ніби їх знаєш але я сказав їй що це буди брихня. Я більше ніколи ни бришу томушо коли я був детиною я брихав і мене за це лупцювали. У мене в гамані є світлина зі мною Нормою і дядьком Германом який прелаштував мене на роботу до пикарні Доннера а вже потім помер.

Я сказав я можу щось розповісти про тих людей бо я жив із дядьком Германом досить довго але леді не хотіла чути про них. Вона сказала цей тест і ще один тест шоківий мають на миті повернути мені пирсональність. Я засміявся. Я запитав у неї як я можу повернути собі цю штуку роздивляючись карти на які хтось вилив чорнило і фотки людей яких я не знаю. Вона розсердилася й забрала фотки. Мені було байдуже. Думаю цей тест я також провалив.

Потім я зробив для неї кілька малюнків але малюю я ни добре. Після чого до мени повирнувся ще один тестор Берт у білому піджаку його звать Берт Селден і він повів мене в інше місце на цьому ж таки читвертому повирсі в університеті

Бекмана де на дверях було написано психологічна лабораторія. Берт пояснив мені що психологія означає тямку а лабораторія те місце де вони роблять сперименти. Я подумав він сказав що вони там роблять жувальну гумку але тепер мені здається вони там виготовлюють головоламки та ігри бо саме цим ми зайнялися.

Мені не шастило добре збирати головоламки тому що все там було поламане і я нічого не міг запхати в дірки. А одна з ігор була папером на якому були накреслені лінії у всіх напрямках і мала безліч коробків. З одного боку там було написано старт а з протілежного фініш. Він сказав це интересна гра й мені треба взяти улівець і накреслити лінію від старту до фінішу ни пиритнувши жодної з ліній які вже були проведіні на папері.

Я ни зрозумів чогу йому треба й ми перепсували багато аркушів. Тоді Берт сказав стривай я тобі шось покажу ходімо до спериментальної лабалаторії можливо там ти зрозумієш шо й до чогу. Ми піднялися на 5 поверх і зайшли до іншої кімнати де були клітки зі звірями у них були там обізяни та кілька мишей. У кімнаті смірділо шось таке як гнилими покидьками. І там були також інші люди в білих халатах вони гралися зі звірями і я подумав шо це крамниця де продають приручених звірів але люди в білих халатах не були схожі на покупців. Берт узяв із клітки білого миша й показав його міні. Він сказав шо це Елджернон і шо він чудово знає лаберинт. Я попросив його показати мені як він це робить.

Так от ви тільки собі в'явіть він посадив Елджернона в ящик де на дні було безліч згинів і поворотів і були там також старт і фініш як на тому папері над яким я сушив собі голову. Ящик стояв на великому столі де на краях височів бар'ер. Берт дістав із кишені свого годинника підняв бічні дверцята шо ковзали вниз і вгору й сказав ходімо Елджерноне! Миш нюхнув повітря двічі або тричі й побіг. Спочатку він біг у довгому проході та коли побачив шо далі дороги нема то повернувся

назад на те місце з якого почав бігти й постояв там хвилину ворущачи вусами. Після чого обірнувся й побіг в інчому напрямку. Мені здалося миш робив те саме що Берт хотів аби я зробив на покресленому лініями папері. Я засміявся подумавши що це надто важке завдання для миша. Але Елджернон побіг далі вже не зупиняючись крізь цей лаберинт і жодного разу не збився з дороги добіг до того місця де був фініш і запищав. Берт сказав мені що він щасливий оскільки правильно виконав те що вимагалось від нього.

Ох і рузумний же миш подумалося міні. Берт запитав чи не хотів би я побігати наввипередки з Елджерноном. Я сказав що звичайно хотів би й він сказав що має лабиринт іншого вигляду виготовлений із дерева з прокресленими на ньому ходами й илектричну паличку схожу на олівець. І він сказав що може спорудити для Елджернона такий самий лабиринт як і для мене й ми зможемо робити одне й те саме.

Він підняв усі бар'ери навколо Елджернонового стола щоб розвести їх і скласти инакше. А тоді знову опустив верхній екран щоб Елджернон не зміг перестрибнути якийсь бар'ер і наблизитися до фінішу. Потім дав мені илектричну паличку й показав як ковзати її кінчиком між бічними бар'ерами й мені заборонялося відривати її кінчик від дна а ковзати ним по накреслених там подряпинах аж поки улівець не зможе рухатися і мине лигенько не вдарить струмом.

Він дістав із кишені годинника й намагався не показувати його мені. Тому я намагався не дивитись на нього й чирез це дуже психував.

Коли він скомандував рушайте! я спробував рушити але не знав куди мені рушати. Не знав яку дорогу обрати. Потім я почув як Елджернон запищав у своєму ящику який стояв на столі й почув легке дряпання — мабуть він уже побіг. Я посунув олівця вперед, але посунув його не туди й кінчик олівця застряв а пальці мені вдарило легким илектричним струмом тож я повернувся до старту але щоразу

коли я потрапляв не туди кінчик олівця застрягав а мене било илектрошоком. Било не боляче лише примушувало мене невисоко підстрибнути а Берт повідомляв мені шо я знову помилився. Я не подолав і половини свого шляху коли почув писк Елджернона — мабуть він знову був щасливий а це означало шо він виграв у мене гонку.

Ми змагалися ше десять разів й Елджернон вигравав щоразу томушо я не знаходив правильної дороги до фінішу й щоразу застрягав між бічними стінками. Я не почував себе зле томушо спостерігав за Елджерноном і потроху став розуміти як дістатися до кінця лаберинту навіть якщо це забере в мене багато часу.

Я не знав шо миші такі розумні.

П'ятий звіт 6 бер

Вони знайшли мою сестру Норму яка жила з мамкою в Брукліні й вона дала дозвіл на мою операцію. Отже вони таки хочуть використати мене. Я такий збуджений шо ледве спроможний писати. Але спочатку професорь Няммур і дохторь Штраус трохи засперечалися через мене. Я сидів у кабінеті професоря Няммура коли увійшли дохторь Штраус і Берт Селден. Професорь Няммур був трохи стривожений і либонь остерігався використати мене але дохторь Штраус сказав йому шо на його думку я маю найліпший вигляд із тих кого досі їм доводилося тестувати. Берт сказав йому шо міс Кінніан найдужче рикомендувала мене з усіх людей яких вона навчала в центрі для розумово відсталих дорослих. Куди я хожу.

Дохторь Штраус сказав я маю в собі шось дуже гарне. Він сказав у мене добра мативація. Я навіть ніколи не знав шо вона в мене є. Мені стало добре коли він сказав шо ніхто у кого кі 68 не наділений такою штукою. Я не знав шо це таке й звідкіля воно в мене але він сказав шо в Елджернона

воно також є. Мотивація Елджернона виникає коли ви покладете сир у його ящик. Але мабуть мотивація має й інші причини бо на цьому тижні я сир у зовсім не їв.

Професор Няммур стурбований тим що мій кі може стати надто високим а він у мене надто низький і я від цього заслабую. А дохтор Штраус сказав професору Няммурові шось таке чого я не зрозумів тож поки вони балакали я записав кілька їхніх слів до свого нотатника щоб використати їх у своєму звіті. Він сказав Геролде (так звать професора Няммура) я знаю Чярлі не зовсім той чоловік шо його ви хочете зробити суперінтелектом власного виробу або інакше кажучи суперменом. Але більшість людей із таким низьким рівнем розвитку налаштовані вороже й не бажають співпрацювати вони здебільшого тупі й апатичні і знайти з ними спільну мову тяжко. Чярлі має добрий характер він зацікавлений і прагне сподобатися.

Тоді професор Няммур сказав не забувайте він стане першою людиною чий розум буде поліпшений херургічно. Дохтор Штраус сказав саме це я й мав на увазі. Де ми знайдемо ше одного недорозвиненого дорослого чоловіка з такою величезною мотивацією навчатися. Погляньте як добре він навчився читати й писати для свого рівня розвитку. Це просто неймовірно.

Я запам'ятав не всі слова які вони говорили бо говорили вони надто швидко але мені здалося дохтор Штраус і Берт були на моєму боці а професор Няммур ні.

Берт знову й знову торочив шо Аліса Кінніан відчуває він має величезне бажання вчитися. Він мріє навчитися приносити користь. І це була правда бо я дуже хочу стати рузумним. Дохтор Штраус підхопився на ноги і сказав повірте мені Чярлі принесе користь. Берт кивнув. Професор Няммур пошкріб потилицю витер носа великим пальцем і сказав можи ви й правду кажите. Ми використаємо Чярлі. Але нам слід дати йому зрузуміти шо сперимент може закінчитися невдало.

Коли він так сказав я дуже зрадив і був такий збуджений що підхопився на ноги й потис йому руку за те що він так турбується за мене. Думаю він напудився коли я на його стрибнув.

Він сказав мені Чярлі ми давно вже працюємо над цею проблемою але поки що досліджували її лише на звірях таких як Елджернон. Ми переконані що фізичної небезпеки для тебе нема але є інші речі про які ми нічого не знаємо поки не спробуємо їх. Я хочу аби ти зрозумів що сперимент може провалитися і тоді взагалі нічо ни станеться. Або він може вдатися лише на короткий термин а тоді тобі стане гірше аніж ти почуваєш себе тепер. Ти мусиш розуміти що це означає. Якщо таке станеться нам доведеться відіслати тебе до державного психіатричного притулку у Воррені.

Я сказав мені байдуже томушо я нічого нибоюся. Я дуже сильний і я завжди все роблю добре і завжди маю при собі лапку кроля на щастя і я не розбив у своєму житті жодного люстра. Я випустив із рук одного разу кілька тарілок та це не вважається.

Тоді доктор Штраус сказав Чярлі навіть якщо ми зазнаємо невдачі ти зробиш великий внесок у науку. Цей сперимент був успішним на багатьох звірях але ніхто досі не проводив його на людських створіннях. Ти будеш перший.

Я сказав йому дякую докторе ви ніколи не пожалкуєте що дали мені мій другий шанс як каже міс Кінніан. І я почув себе так ніби сказав їм після аперациї я стану дуже розумний. Я дуже старатимуся стати розумним.

Шостий звіт 8 бер

Я боюсь. Багато людей які працюють у колежжі й люди з медичної школи прийшли побажати мені успіху. Берт тестор приніс мені квіти і сказав що вони від працівників психічного департаменту. Він побажав мені щастя. Я сподіваюся що все

закінчиться для мене щасливо. Я маю свою лапку кроля й своє пенні на щастя і маю підкову. Дохторь Штраус сказав не будь таким забобонним Чярлі. Це наука. Я не знаю шо таке наука але вони всі це кажуть то либонь це шось таке, шо допомагає тобі здобути щастя. Хай там як а я тримаю лапку кроля в одній руці а своє щасливе пенні з пробитою в ньому діркою в другій. Я хотів би взяти із собою підкову але вона надто важка і я залишив її в кишені куртки.

Джо Карп із пикарні приніс міні шоколадне тістичко від містера Доннера та працівників пикарні й вони сподіваються я скоро одужаю й стану на ноги. У пикарні вони думають я хворий бо так сказав їм професорь Няммур а про аперацію яка зробить мене рузумним він не сказав нічого. Це поки шо таємниця на той випадок коли аперація зазнає невдачі або шось піде не так.

Потім прийшла міс Кінніан і принесла кілька журналів мені читати і здалася мені знервованою й наляканою. Вона поставила квіти мені на стіл і привела всі мої речі в порядок бо я розкидав їх повсюди. І поправила подушку на маєму ліжку. Вона любить мене бо я наполегливо намагаюся вчитися. А не б'ю байдики як деякі учні дорослого центру яким до всього байдужісінько. Вона хоче щоб я став рузумним. Я знаю вона цього хоче. Потім професорь Няммур сказав шо я не можу приймати більше гостей бо мені треба відпочити. Я запитався професоря Няммура чи я зможу випередити Елджернона у змаганні з бігу після аперації і він сказав мені можливо. Якщо аперація закінчиться успішно я покажу цьому мишу я можу бути рузумним як і він а може навіть рузумнішим. Тоді я зможу читати краще і правильно писати слова і багато чого знати і бути таким як інші люде. Думаю це здивує кожного. Якщо аперація матиме успіх і я стану рузумним можливо я зможу відшукати свою мамку батька й сестру й показатися їм. Хлопче ото вони здивуються побачивши мене рузумним як і вони та моя сестра.

Професорь Няммур каже якшо моя аперация завершиться добре й успішно вони зроблять не тільки мене а й інших людей рузумними. Багатьох людей які живуть у світі. І він сказав це означатиме шо я зроблю шось велике для науки і стану славетним і моє прізвище згадуватимуть у багатьох книжках. Мені байдуже стану я чи не стану знаменитим. Я тільки хочу стати рузумним як інші люде шоб я міг завести багато друзів які любитимуть мене. Вони не дали мені нічого їсти сьодні. Я не знаю який стосунок має їжа до буття рузумним і міні хочецця їсти. Професорь Няммур забрав у мене моє шоколядне тістичко. Цей професорь Няммур великий жадюга. Дохторь Штраус сказав я зможу забрати своє тістичко після аперациї. А до аперациї їсти не дозволено. Навіть сир.

Сьомий звіт 11 бер

Аперация мені не боліла. Дохторь Штраус зробив її міні коли я спав. Я не знаю як її було зробили бо нічого не бачив але мої очі та голова залишалися забинтовані протягом трьох днів тому я не міг написати звіт до сьоднішнього дня. Худа нянька шо спостерігала як я пишу сказала, шо я написав слово «прагрес» неправильно і підказала мені як його писати а також підказала як пишуться й кілька інших слів. Міні треба це запам'ятати. У мене дуже погана памнять на те як пишуться слова. Проте сьогодні вони розбинтували мені очі і я тепер можу написати звіт. Та кілька бинтів ще залишилися в мене на голові.

Я злякався коли вони увійшли до мене й сказали шо міні пора на аперацию. Вони підняли мене з ліжка, переклали на інше ліжко з коліщатами й викотили мене з палати в коридорь і підкотили до дверей аперациїної. Я був здивований побачити шо це велика кімната із зеленими стінами й бага-

тьма дохторями які сиділи під стінами на високих стільцях наготувавшись дивитись на аперацию. Я не знав що моя аперация буде наче вистава.

До столу підійшов чоловік весь у білому навіть обличчя в нього було затулене білою марлею і він сказав розслабся Чярлі це я дохторь Штраус. Я сказав привіт дохторю я боюся. Він запевнив мене тобі нима чого боятися Чярлі ти зараз заснеш. Я сказав саме цього я й боюся. Він поплескав мене по голові й тоді двоє інших чоловіків також у білих масках підійшли і прив'язали мої руки й ноги до ліжка тож я не міг поворухнути ними й це дуже мене налякало і я мав відчуття що мій шлунок зараз викине все назовні але я втримався й лише трохи спітнів і хотів закричати але вони поклали шось гумове на моє обличчя щоб я крізь нього дихав і воно дивно пахло. Весь час я чув як дохторь Штраус голосно балакав розповідав про аперацию й повідомляв усім що він зараз робитиме. Але я не зрозумів нічого з його пояснень і подумав що можи після аперации я стану рузумним і зрозумію все про що він тепер каже. Отож зробив глибокий вдих і мені здалося я дуже стомлений бо провалився в сон.

Коли я прокинувся я знову лежав у ліжку було дуже темно і я нічого не бачив але я чув якусь балачку. То були нянька й Берт і я запитав їх у чому річ чому вони не вмикають світла й коли мені робитимуть аперацию. Вони засміялися й Берт сказав Чярлі аперацию тобі вже зробили. А світла немає томушо очі в тебе забинтовані.

Чудася та й годі. Вони зробили мені аперацию коли я спав.

Берт приходить до мене щодня він усе про мене записує мою тимпиратуру мій кров'яний тиск та все інше. Він каже науковий метід вимагає такої інформації. Їм треба знати шо зі мною відбувається щоб вони знову змогли аперувати мене якщо їм захочеться. Не тільки мене а й інших тих кому захочеться бути рузумним.